

«Ας μην πεθάνει απόψε, Κύριε!»

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Image not found or type unknown

Μήνες νοσηλεύονταν στο μεγάλο Νοσοκομείο ο κύριος Πέτρος. Ήταν το βαρύτερο περιστατικό στην πτέρυγά του.

Από το διπλανό του κρεβάτι στο θάλαμο είχαν περάσει πολλοί άρρωστοι. Άλλοι έφευγαν γρήγορα για να συνεχίσουν υγιείς τη ζωή τους, και άλλοι για την αιώνια ζωή.

Ήταν εύκολος να πιάνει γνωριμίες και καθέναν που έφερναν στο διπλανό του κρεβάτι, με ευγενικό και χαρούμενο τρόπο προσπαθούσε να τον βοηθήσει να εξομολογηθεί και να κοινωνήσει. Το είχε βάλει στόχο του όλο το διάστημα που θα ήταν στο Νοσοκομείο. Καί είχε σχεδόν εκατό τοις εκατό επιτυχίες. Αυτό τον ανακούφιζε από τους πόνους που τον κρατούσαν ακόμη στο Νοσοκομείο.

Μιά μέρα έφεραν στο διπλανό κρεβάτι ένα νέον άντρα από τα -Επτάνησα, τον Αλέξη, που είχε πάθει ρήξη του ενός -νεφρού. -Παρουσιάστηκαν -προβλήματα και στην καρδιά του και στα πνευμόνια του, γιατί ήταν και -μανιώδης -καπνιστής. Υπέφερε πολύ. Τρία μερόνυχτα τινά---ζο-ταν στο κρεβάτι του σαν το ψάρι ε---ξω από τα νερά του. Δεν μπορούσε να αναπνεύσει, βογγούσε ασταμάτητα. Πο-νού-σε -αβάσταχτα.

Η γυναίκα του δίπλα του φαινόταν α---πελπισμένη. Δούλευε η καημένη σ' ένα ξενοδοχείο, και την είχαν απολύσει. Δεν είχαν συγγενείς στο νησί, γι' αυτό τα τρία

παιδάκια τους, μόλις έφυγαν για το Νοσοκομείο, τα εμπιστεύτηκαν σε μια καλή γειτόνισσά τους. Ξένη τώρα στη μεγάλη πόλη παραστέκεται με θλίψη στον άντρα της, με μόνο εφόδιο την πίστη στο Θεό και στη χάρη του αγίου Διονυσίου, του προστάτη του νησιού τους.

Ο Πέτρος με την οικογένειά του προσπαθούν να συμπαρασταθούν στον Α--λέξη και στη γυναίκα του όσο -μπορούν. Οι γιατροί μπαινοβγαίνουν -βιαστικοί. Σκύβουν προσεκτικά με τα -ιατρικά τους όργανα επάνω του. Είναι -αμίλητοι. Εν-ταση επικρατεί στο δω-μάτιο. Κα-ποια στιγμή η κόρη του Πέτρου τον πλησιά-ζει και του λέει στο αυτί του:

-Πατερούλη, ο κύριος Αλέξης είναι πο-λυ κρίσιμα. Απόψε μάλλον -τελειώνει, είπε ένας γιατρός στη γυναίκα του, που είναι έξω στο διάδρομο και κλαίει πολύ. Θα πάω κοντά της να της κάνω παρέα. Εσύ ξέρεις, προσευχήσου!

-Καλά, πήγαινε, αλλά όχι! Δεν -πρέπει να πεθάνει απόψε! Όχι απόψε, παιδί μου!

-Γιατί, πατέρα μου;

-Γιατί δεν προλάβαμε να τον ετοιμάσουμε να πάρει μέσα στην καρδιά του τον Χριστό μας! Πως να φύγει έτσι, παιδί μου; Προσευχήσου να κάνει κάτι απόψε η Παναγία μας! Μη μας φύγει ο Αλέξης χωρίς τον Χριστό! Ας μην πεθάνει απόψε, Κύριε!

Κατά τα μεσάνυχτα ο Αλέξης ηρέμησε ανέλπιστα. Χωρίς να χάσει την ευκαιρία ο Πέτρος, του φωνάζει μέσα στη νύχτα:

-Αλέξη, κουράγιο! Θα γίνεις καλά! Πι-στεψέ με. Εμένα με περίμεναν δυό μη-νες να πεθάνω, δεν είχα καμιά ελπίδα. Οι γιατροί με είχαν ξεγράψει. Καί ξέρεις γιατί ζω ακόμη και όπου να 'ναι θα βγω από το Νοσοκομείο; Το χρω-στάω στον ιερέα του Νοσοκομείου, που ερ-χεται εδώ και με -κοινωνεί τον -ανάξιο πολύ συχνά. Μού βάζει μέσα μου Ε---κείνον που είναι η Πηγή της ζωής, τον Ιη--σού Χριστό! Έτσι -εξαφανίστηκε η αρ-ρώστια μου και ζω, αδελφέ μου Αλέξη! Οι γιατροί, που με είχαν -ξεγραμμένο, μιλούν για θαύμα. Κι εσύ, απ' ο,τι μου είπε η σύζυγός σου, πιστεύεις στο Χρι-στο και Τον αγαπάς. Έτσι δεν είναι, Αλέξη;

-Έτσι, κύριε Πέτρο. Αλίμονο! Μπορεί να είμαι αμαρτωλός, αλλ' όχι και άπιστος!

-Θέλεις να κοινωνήσουμε αύριο το πρωί μαζί, Αλέξη μου;

-Πού θα πάμε;

-Θα 'ρθεί εδώ ο ιερέας και θα μας κοι-ν-ωνήσει. Ηρέμησε τώρα. Κάνε την προσευχή σου και κοιμήσου.

Λίγο μετά τα ξημερώματα ο -Αλέξης είχε πάλι έναν έντονο παροξυσμό δυσ-πνοιας. Ο θάλαμος γέμισε και πάλι από γιατρούς που έσκυβαν πάνω του με ενδιαφέρον, και με πολύ κόπο τον συνέφεραν. Η γυναίκα του σταυροκοπιό-ταν συνέχεια. Ο Πέτρος

προσευχόταν θερμά παρακαλώντας τον Κύριο να του δώσει παράταση ζωής, για να μη φυ-γει ακοινώνητος.

Σε λίγο ειδοποιημένος τηλεφωνικά α--πο την κόρη του Πέτρου μπήκε στο -θάλαμο ο σεβάσμιος ιερέας του Νοσο-κο-μείου κρατώντας τα Τίμια Δώρα. Οι δύο άρρωστοι ανακάθισαν σεβαστικά στα κρεβάτια τους. Καί, αφού μίλησαν για λίγο σιγαλά ο ιερέας με τον Αλέξη, τους μετέδωσε το Άχραντο Σώμα και το Τίμιο Αίμα του Κυρίου, τους σταύρωσε και έφυγε σιωπηλός.

-Πως νιώθεις, Αλέξη μου; μίλησε πρω-τος ο Πέτρος, όταν έμειναν μόνοι.

-Μιά γλυκάδα! Μιά γλυκάδα σ' όλο μου το σώμα, κύριε Πέτρο! Δεν θυμάμαι να ξανάνιωσα κάτι τέτοιο άλλη μου φο-ρά! Σ' ευχαριστώ που με -βοήθησες και κοινώνησα. Είχα χρόνια να κοινωνή-σω! Πολλά χρόνια! Δόξα τω Θεώ!

Η γυναίκα του, που είχε πάει να προσ-ευχηθεί στο Ναό του -Νοσοκομείου, ο---ταν ήλθε στο θάλαμο, τον βρήκε τελείως αλλαγμένο και αναθάρρησε. Καί οι γιατροί έβλεπαν καθημερινά τη βελτίωση της υγείας του. Καί σε λίγες μέρες με το εξιτήριο στο χέρι οι δύο νησιώτες πήραν τον δρόμο του -γυρισμού για το νησί τους αποχαιρετώντας δακρυσμένοι τον κύριο Πέτρο, που -δο---ξαζε τον Θεό για το νέο θαύμα Του.

Πηγή: ekklisiaonline.gr